

„HALAK JÁRNAK ZÖLD MEZŐBEN...”

Szepesi Attila gyerekversei már nem ismeretlenek számotokra, legtöbbjük a *Kincskereső*ben jelent meg először, mint az ajánlásunk címében idézett *Csali dal* is. De talán így, a *Zöldvári ének* című könyvében egybegyűjtve, még izgalmasabb újraolvasni őket (s azokat is megismerni, amelyekkel eddig még nem találkoztatok), mert ezek a versek együtt *világot* alkotnak. Méghozzá egy olyan világot, amelyből még nem vesztek ki a madarak, mint a nagyvárosok betonrengetegéből; amelyben szarvasok járnak az erdőt telihold idején, és gulipánok lépkednek a tavi nád között. (Hadd kérdezzem meg: tudjátok-e, milyen madár a gulipán?)

A kötet versei persze önmagukban is szépek, de azért ugye az sem baj, ha elolvasásuk után, mint jómagam, kedvet kaptok Ti is, hogy egy kicsit elbarangoljatok a tavak, nádasok, galagonya-termő erdők tájain, hogy a *Zöld küllő* című versen felbuzdulva magatok is megpróbáljátok kilesni a bükkösök serény lakóját.

Bár ilyesmivel nem illik előhozakodni, hadd áruljam el mégis, hogy Szepesi Attila nekem jó barátom (és a *Kincskereső* munkatársa is), és nagyon szívesen jár Szegedre, ahol a Tanárképző Főiskola diákja volt. Egy alkalommal ezzel állított be a szerkesztőségbe: „Negyvennégy fajta madarat láttam a vonatablakból.” Ettől én kicsit elszégyelltem magam, hiszen összesen nem ismerek ennyi madarat, még névről sem. Ezért nekem külön öröm, hogy a sok versbéli madarat a könyvben Szecskó Tamás szép, színes rajzain is „tanulmányozhatom”.

Persze, abból, amit eddig írtam, nehogy azt gondoljátok, hogy afféle megverselt élővilág-tankönyvet vesztek kezetekbe! A *Zöldvári ének* versei szépségüknek csak egy részét eredeztetik a költő természetszeretetéből; ami igazán széppé teszi őket, az a bravúros ritmus, a találó képek, a népköltészettel rokon színes és tömör kifejezés mód. Idézzük példának a *Lápi este* első versszakát:

Kék az este. Üstökösgém röppen.

Bölömbika hangol messzi ködben.

Nád sűrűjén szürke daru szálldos,

szárnya zizzen kardélú nádszálhoz.

És a vidám versek kedvelői is megtalálják a nekik valót, például a *Csali vers*, a *Madár-farsang* vagy a *Városok* soraiban. Befejezésül a *Városokból* idézem a Szegedről szóló szakaszt:

Tornyos Szeged, híres város,

nincsen ottan utca sáros,

prózsát öntöz a mészáros,

cinkét árul a bazáros.

[\(Kincskereső, 1979. november\)](#)

(A **Baka István művei. Publicisztikák, beszélgetések** című kötetből)

[← Előző oldal](#) [Következő oldal →](#)